

Pomoći ljudima u nevolji

Jasmina Stanković je rođena 1971. godine. Osnovnu školu je zavšila u Starčevu. Srednju školu deveti i deseti razred završila je u školi "Paja Marganović" u Pančevu. Dalje školovanje nastavila je u Vršcu gde je završila pedagošku akademiju. Nakon zakonskog stažiranja u trajanju od jedne godine, od 2001. do 2007. godine radila je kao učitelj biologije u Vladimirovcu. Trenutno je nezaposlena ali povremeno radi zamene svojih kolega u osnovnoj školi u Starčevu. Kao član Izvršnog odbora Mesne zajednice Starčevo zadužena je za prosvetu, a ono što je ističe jeste njena aktivnost u humanitarnim organizacijama.

Recite nam kako je izgledalo vaše detinjstvo u Starčevu?

- Razlikovala sam se od mnoge dece zbog toga što sam već sa dve godine imala problem sa vidom pa sam redovno posećivala doktore. Nisam baš mogla da se posvetim nekim sportskim aktivnostima jer sam od doktora imala zabranu na sve sportove. Nisam nešto preterano žalila zbog toga, ne mogu reći da ne volim sport ali nikada me nije vuklo da aktivno treniram. Život sam posvetila nekim drugim stvarima.

Zašto ste se odlučili za pedagošku akademiju?

- Već sam rekla da nisam sebe pronašla u svetu sporta ali rad sa decom me je zanimalo. Moja generacija je poslednja koja je imala deveti i deseti razred pa se tek tada odlučivala za stručnu spremu. Mislim da je to dobro jer dve godine u tom uzrastu znaće puno dabi se dete odlučilo šta bi radilo u životu, ovako posle osmog razreda, malo je rano za takve odluke. Upisala sam pedagošku akademiju u Vršcu koju sam završila u roku.

Da li radite kao učitelj?

- Trenutno nisam stalno zaposlena. Pre nego što sam mogla da predajem u školi morala sam da završim jednogodišnji obavezan pripravnici rad, od 1994. do 1996. godine i taj deo obaveze sam ispunila. Po ugovoru sam radila kao učitelj biologije u Vladimirovcu od 2001. do 2007. godine, za to vreme moja deca su osvojila drugo mesto na državnom takmičenju iz biologije na šta sam ponosna. Kao tehnički višak vraćam se u Starčevo gde povremeno radim na zamenama kolega u Osnovnoj školi.

Poznati ste po humanitarnom radu?

- Kao član Izvršnog odbora u MZ Starčevo zadužena za prosvetu prdložena sam da završim obuku koja se tiče humanitarnog rada a koju je predložio pančevački Crveni krst. U martu 2013. godine, po završetku obuke, u saradnji sa MZ Starčevo odmah smo organizovali akciju dobrovoljnog davanja krvi. Sledeću akciju smo organizovali u januaru ove godine kada je odziv građana bio još veći. Starčevci su pokazali da imaju volje da pomognu, shvatili su šta znači biti human.

Nedavno ste organizovali akciju prikupljanja humanitarne pomoći?

- Tačnije imali smo dve veoma uspešne akcije u saradnji sa MZ Starčevo. Odziv i uspeh akcija je bio više nego uspešan. Doniranu garderobu smo poklonili Sigurnoj kući u Pančevu i Osnovnoj školi u Vojlovici. Tu drugu akciju smo završili u četvrtak 15. maja a već sutradan se desila velika katastrofa od poplava kod nas i u regionu. Poučeni iskustvom a bilo je više nego očigledno da su humanitarne akcije velikih razmera potrebne. Odmah smo se organizovali i bili jedni od prvih koji su krenuli sa humanitarnim akcijama na teritoriji grada Pančeva.

Kako je izgledao vaš rad za vreme vanredne situacije?

- Već prvog dana poplava Mesna zajednica je organizovala štab za prikupljanje humanitarne pomoći gde sam aktivirana i ja. Stanovništvo je obavešteno da takva akcija postoji a onda su usledile donacije u velikim količinama, svi smo zadivljeni uspehom akcije. Svu prikupljenu robu smo u nekoliko navrata prosledili Crvenom krstu u Pančevu. Jedan deo donacija: čebad, posteljina, smešten je u Veliku salu Doma kulture koja je bila planirana za smeštaj ugroženih ljudi u slučaju katastrofe većih razmera. Sistematski smo u saradnji sa Crvenim krstom i obaveštavali građane koji vid donacije je potreban. U tome smo uspeli, veoma sam ponosna na Starčevo.

U Starčevu su smeštene porodice iz poplavama ugroženog Obrenovca?

- Već u ponedeljak 16. maja nam dolaze prve porodice iz Obrenovca. Od toga dana moja dežurstva su non-stop, trenutno u Starčevu ima 29 ljudi izbeglih od poplava smeštenih u osam kuća. Uglavnom su to rođaci naših sugrađana ili višegodišnji prijatelji koji su neku sigurnost pronašli u Starčevu. Sve vreme sam u kontaktu sa svima pokušavajući da im obezbedim i dostavim sve što im je potrebno u ovom teškom trenutku. Moja dežurstva će se nastaviti sve dok budem potrebna tim ljudima.

Da li imate neke planove za budućnost?

- Trenutno nemam nekih bitnijih planova osim zakazane akcije dobrovoljnog davanja krvi u avgustu. Na kraju bi se još jednom zahvalila Starčevcima velikog srca koji su pomogli u svim segmentima koji su od njih traženi. Pokazali smo da smo veliki.